

Тетяна БОРТНЮК

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк

ПРО ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

Сучасна енергетична політика розвинутих країн світу базується на розумінні вичерпаності традиційних паливно-енергетичних ресурсів, необхідності збереження навколишнього середовища та запобігання глобальним змінам клімату. Саме тому в світі така велика увага приділяється питанням енергозбереження, енергоефективності та поширенню використання відновлюваних джерел енергії (ВДЕ). Україна теж не стоїть осторонь, питання розвитку відновлювальної енергетики на даний час є пріоритетними, і тільки держава шляхом виваженої законодавчої, гнучкої цінової, тарифної та податкової політики може забезпечити їх вирішення.

Так, Україна має значний технічно-досяжний потенціал вироблення енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, який становить понад 98,0 млн. т у. п. на рік. На даний час в Україні встановлена потужність об'єктів енергетики, які виробляють електроенергію з відновлюваних джерел, складає 413,44 МВт, що дало змогу виробити у 2011 році 332,865 млн. кВт-год. електроенергії (0,17 % від загального обсягу виробленої в Україні електроенергії (193872 млн. кВт-год.)). В 2011 році до об'єднаної енергетичної системи України було підключено об'єкти відновлюваної енергетики загальною встановленою потужністю 257,787 МВт. Найбільш вагомим внеском у розвиток виробництва електроенергії з відновлюваних джерел є введення в експлуатацію сонячної електростанції «Охотніково», потужність якої доведено до 80 МВт. Ця електростанція є найбільш потужною фотогальванічною установкою в Центральній та Східній Європі [1] .

Крім того, протягом 2011 року в Україні вироблено 652 тис. тонн твердого біопалива (пелети та брикети) з відходів деревини, соломи та лушпиння соняшника, та 27 тис. тонн моторного палива на основі етанолу. Проте слід зазначити, що більше 90 % твердого біопалива експортується.

Статтею 17-1 Закону України «Про електроенергетику» передбачено встановлення «зеленого» тарифу для стимулювання виробництва електроенергії з альтернативних джерел енергії (крім доменного та коксівного газів, а з використанням гідроенергії – вироблену лише малими гідроелектростанціями). «Зелений тариф», який діє в Україні вже третій рік, став імпульсом для розвитку сонячної та вітрової енергетики, малої гідроенергетики, біоенергетики. До речі, український «зелений тариф» для сонячної енергетики є сьогодні одним з найвищих у Європі (505,09 коп. за 1 кВт-год електроенергії, тоді як АЕС отримують за 1 кВт-год електроенергії лише 21 коп.). Завдяки таким діям за останні 2 роки Україна має 300% приросту виробітку енергії з відновлюваних джерел в електроенергетичному балансі держави. Такі темпи дають впевненість, що до 2020 року Україна зможе виконати усі зобов'язання перед європейським співтовариством і досягти 11% енергії з відновлюваних джерел в загальному енергобалансі [2].

Дієвим механізмом державної політики в сфері енергоефективності та відновлюваної енергетики є принципово нова модель роботи, яка ґрунтується на принципах державно-приватного партнерства, що, в свою чергу, дозволить державі, уникаючи безпосереднього втручання в господарську діяльність підприємств, за допомогою важелів надання державної підтримки створити стимули для здійснення технологічної модернізації промислових підприємств та створення нових потужностей для виробництва енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії [3].

Незважаючи на те, що на сьогодні НВДЕ є, найчастіше, економічно більш витратними, ніж традиційні джерела енергії й види палива, зрозуміло, що разом із майбутнім розвитком технологій собівартість енергії на базі НВДЕ буде знижуватися, і їх виробництво ставатиме дедалі більш рентабельним. Для підтримки НВДЕ, на нашу думку, на державному рівні необхідно: підвищувати привабливість освоєння та розвитку тих НВДЕ, які мають високу ймовірність економічної окупності в майбутньому і є найбільш перспективними з погляду виробництва на території України; підтримувати розроблення і впровадження конкурентоспроможних технологій;

стимулювати локалізацію виробництва необхідного устаткування. У майбутньому, у міру розвитку технологій і зниження собівартості виробництва електроенергії на базі НВДЕ, необхідно скорочувати державну підтримку даного виду генерації та вирівнювати умови конкуренції між традиційними і нетрадиційними видами енергії.

Література

1. *Відновлювана енергетика [електронний ресурс] / – Режим доступу: <http://saee.gov.ua/vidnovlyuvana-energetika>*
2. *Сьогодні відновлювана енергетика України розвивається такими темпами, що не під силу більшості держав [електронний ресурс] / – Режим доступу: <http://saee.gov.ua/archives/3339>*
3. *Принцип державно-приватного партнерства [електронний ресурс] / – Режим доступу: <http://saee.gov.ua/princip-derzhavno-privatnogo-partnerstva>*

Олег ВАЛИНКІН

Сумський національний аграрний університет

СПЕЦИФІКА ВИЗНАЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ САЙТУ-ВІЗИТКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

В умовах перманентної кризи, в якій перебуває більшість суб'єктів господарювання сільськогосподарської галузі та стикнулася з проблемою глобальної конкуренції (після вступу України до СОТ), потребує адекватного, тобто антикризового супроводу у справі якнайшвидшого запровадження комп'ютерних технологій в своїй діяльності і насамперед в діяльності управлінського апарату.

На даний час глобальна мережа є одним з найголовніших джерел інформації. Цілком зрозуміло, що за таких умов в кращому становищі опиняються сільськогосподарські підприємства, які подбали про власну присутність в глобальній мережі.

Очевидно, що навіть інформація про того чи іншого суб'єкта господарювання аграрної сфери, яка розміщена в різноманітних інтернет-каталогах є позитивним моментом. У той же час, це не може замінити безпосередньої присутності підприємства в глобальній мережі. Адже дані у вищевказаних джерелах доволі часто виявляються або неповними, або застарілими та неактуальними. Найбільш поширеним і ефективним в ринкових умовах вирішенням проблеми є створення і підтримка власного сайту, оскільки менеджери сільськогосподарського підприємства отримують можливість самостійно, оперативно, в залежності від ринкової кон'юнктури змінювати інформацію, стежити за відвідуваннями сторінки, публікувати звернення до реальних і потенційних клієнтів тощо.

В рамках проведення дисертаційного дослідження були створені сайти-візитки для приватного акціонерного товариства «Агрофірма «Мрія»» (с. Жовтневе Конотопського району Сумської області) та товариства з додатковою відповідальністю «Маяк» (знаходиться с. Боромля Тростянецького району Сумської області). У якості системи керування вмістом після аналізу продуктів, представлених на ринку, було обрано комплекс MODX Evolution як такий, що в найбільшій мірі задовольняє вимогам вирішення поставленого завдання.

Для збору статистичних даних про відвідувачів сайту, їхнє територіальне розташування (як за країнами світу, так і за областями України) до структури сайтів було інтегровано код так званих лічильників служб MyCounter та i.ua.

Згідно з цими даними, майже за рік спостереження (з 27 грудня 2011 року — час початку спостереження — до 20 грудня 2012 року) сайт-візитка ПрАТ «Агрофірма «Мрія»» має на рахунку 2062 відвідування від 695 унікальних відвідувачів, тоді як показники ТДВ «Маяк» дещо менші навіть за більш тривалий проміжок часу (з 17 вересня 2011 року до 20 грудня 2012 року) — 1254 відвідування від 409 унікальних відвідувачів. Однією з причин пояснення такої різниці можуть бути обрані домени адреси сайту та відмінність в назві підприємства. Так, сайт ТДВ «Маяк» розташований в доменній зоні м. Сум та Сумської області — sumu.ua, тоді як для ПрАТ «Агрофірма «Мрія»» був обраний загальнонаціональний домен в зоні org.ua. В результаті і територіальне розташування відвідувачів сайту різниться. Майже 45% українських відвідувачів